

de øvrige Dele af Danmarks Rige, vare blebne indlemmede i denne særlige islandste Forfatningslov, og jeg maatte derfor ønske at have frie Hænder til muligen paany at bringe Sagen under Forhandling med Islanderne. Jeg troede i saa Henseende at maatte tilraade, at der blev udfrevet et nyt Allthingsvalg, og at Sagen paany blev forelagt dette nyvalgte Allthing i en væsentlig forandret Stillelse; men paa den anden Side har jeg troet, at det vilde kunne lette Sagens Gang betydeligt, naar jeg samtidig med en saadan ny Forhandling tillige kunde fremlægge et Tilslag fra Rigsdagens Side om Størelsen af de finantzielle. Offre, som Rigsdagen vilde være villig at gaae ind paa, naar en saadan finantziel Udfordring som den paatænkte skulde foregaae. Dette var Diemedet med det Udkast til Lov angaaende Islands Finantstvesen, som blev forelagt for det andet Thing. Under Sagens Behandling i dette Thing er Lovforslaget undergaaet forskjellige Forandringer, som gjøre, at jeg, saaledes som det for Tiden foreligger, ikke troer deri at kunne finde noget brugeligt Grundlag for en yderligere Forhandling med Islanderne. Jeg er overbevist om, at det høie Thing vil skjænte denne Sag den velvilligste og nøieste Overveielse. Jeg er overbevist om, at det høie Thing vil gjøre, hvad det troer at kunne forsvare, og hvad der staaer i dets Magt for at lette Regjeringen de mange Vanskeligheder, der unegtelig ere forbundne med denne Sags Behandling. Jeg finder derfor ikke Anledning til nu udsørligt at gaae ind paa de enkelte Betænkkeligheder, jeg har ved de Forandringer, der ere foregaaede i det andet Thing. Jeg skal kun nævne Hovedpunkterne. Det ene er, at, medens Folkethinget ved sin Behandling af Sagen har tiltraadt Størelsen af det samlede Tilskud, som Regjeringen meente, der skulde tilstaaes Islanderne, har det omfordelt det saaledes, at den Deel af Tilskudet, som Regjeringen havde tænkt sig fast, og som var foreslaaet til 50,000 Rd., er bleven nedsat til 12,000 Rd., medens det midlertidige Tilskud, der skal aftage efter visse Mars Forløb, er forhøiet fra 10,000 Rd. til 48,000 Rd. — Det er nu Regjeringens bestemte Anskuelse, at et fast Tilskud af 12,000

Rd. i en overfluelig Fremtid ikke vil være tilstrækkeligt for Island til dermed i Forbindelse med dets egne Hjælpebidler at bestride dets særlige Udgifter. Naar man altsaa vedtager en saa ringe Størelse for det faste Tilskud, saa er derved givet, at om kortere eller længere Tid vil Island være nødsaget til at henvende sig til den bevilgende Myndighed om et yderligere Tilskud. Den finantzielle Selvstændighed, man tilsigter at give Island, vil derved blive saaledes svækket, at Regjeringen ikke troer at kunne opnaae den tilsigtede Støtte under Forhandlingerne med Island om Forfatningsagen. Dette er den ene Retning, i hvilken jeg nærer Betænkkelighed ved de Forandringer, der ere foretagne i Folkethinget. Den anden Retning er i Henseende til de Bestemmelser, som ere indsatte i Lovudkastet om Islands Forhold til de sælles Anliggender, og om den Maade, hvorpaa den særlige islandste Lovgivningsmagt i Fremtiden tænkes udøvet. Det er ikke, fordi der i og for sig i disse Retninger er taget Bestemmelser, som jeg kan erklære for urigtige, men det er, fordi jeg har troet, at det ikke nu var det rette Tidspunkt for Rigsdagen at udtale sig i saa Henseende, navnlig i Lovsform, og det er tillige af væsentlige formelle Grunde, idet enkelte af disse Bestemmelser efter min Anskuelse indeholde en mildest talt dristig Omgang med Grundloven. Jeg troer ikke, at det vil være hensigtsmæssigt eller heldigt i dette Øieblik at gaae nærmere ind paa denne Side af Sagen. Jeg tør maaskee vente, at Sagen vil blive gjort til Gjenstand for Behandling i Udvalg, og jeg troer, at det vil være rettest der at fremsætte de Betænkkeligheder, som jeg har ved den Ordning af Sagen, som Folkethinget har tænkt sig.

Lehmann: Ogsaa jeg deler den ærede Justitsministers Forudsætning, at denne Sag vil blive gjort til Gjenstand for en meget omhyggelig Overveielse, og at man navnlig vil søge den drøftet gjennem den Form, som vor Forretningsordene hjemler og vore Sædvaner ved saadanne Sager tilsiige, nemlig gjennem Behandling af et Udvalg. Jeg skal derfor ved denne Sags første Behandling ind-